

february 2009

خلاصه اخبار

مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی ابتکار عدالت جهانی گوانتانامو فبروری سال 2009 میلادی

رئیس جمهور اوباما حکم و دستور اجرائیوی را صادر نمود مبنی بر اینکه گوانتانامو و سایر زندان های سی آی ای در طول یکسال بسته شوند.

به تاریخ بیست و دوجنوری سال 2009 م رئیس جمهور جدیداً به آغاز کرده ایالات متحده امریکا آقای اوباما یک سلسله اوامر و دستور های اجرائیوی را صدر نمود. این اوامر اجرائیوی مستلزم آنست که زندان کمپ گوانتانامو در طول یکسال بسته شود. احکام خاطر نشان میسازد که تمام زندانها و مخفی گاه های سی آی ای نیز بسته گردد. همچنان هدایت میدهد که به تمام تحقیقات و استنتاج ها و دوسیه های دست داشته نظامی خاتمه داده شود.

اوامرو دستور های داده شده شرح مفصل یا جدول زمانی را در مورد منحل ساختن زندان گوانتانامو ارائه نداشته است. دستور ها مشعر است که مرافعه طلبی های زندانیان موجود در گوانتانامو از طریق محاکم فدرالی با یک تجدید نظر کلی بر دوسیه های موجود شان ادامه داده شده و سعی به عمل آید تا آنها گردند رها و یا اینکه از طریق کوشش های دیپلماتیک به سایر کشورها برگردانده شوند. همچنان یک حکم جداگانه تمام کومیسسیون های نظامی را مؤقتاً به حال تعلیق در آورده هدایت دستور میدهند تا تمام مسائل مربوط به کومیسسیون های نظامی نیز ضمن تجدیدنظر مذکور تحت غورو بحث قرار داده شوند.

مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی احکام مذکور را تمجید و ستایش میکند ولی ضمن مشوره پیشنهاد می کند که حبس و توقیف نامحدود محبوسان در زندان گوانتانامو بدون آنکه کدام اتهامی بالای آن وارد شده باشد برای یکسال دیگری بسته شدن احتمالی گوانتانامو، نه ضرورتی برای آن موجود است و نی هم قابل قبول می باشد. مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی خاطر نشان ساخته است که طی سه مرحله شده میتواند که اجازه دهد تا گوانتانامو به آسانی بسته شود: تمام محبوسان موجود آنهائیکه می توانند به خانه های شان بروند به کشور های مربوطه شان برگردانده شوند. برای آنهائیکه از بیم خوف، خطر آزار و شکنجه نمی توانند به کشور های شان برگردند، کوشیده شود تا کشور سومی امن برای برگرداندن شان به آنجا دستیاب گردد. وبه آنها را که اتهام جرم و جنایتی بالای شان وارد است، کیس های شان از طریق محاکم ستندرد فدرالی ایالات متحده امریکا به جریان انداخته شود. بر علاوه آن مرکز حقوق بر مبنای قانون اساسی با اداره آقای اوباما خاطر نشان نموده است که به دوام نگهداشتن توقیف های مجرد و سایر بد رفتاری ها و سلوک و شیوه های غیر انسانی در گوانتانامو هرچه زودتر خاتمه داده شود.

یک منبع کومیسسیون نظامی آزار و شکنجه الکتهانی را تائید می کند.

سوسن کروفورد شخص باصلاحیت کومیسسیون نظامی در گوانتانامو طی یک مصاحبه به تاریخ چهارده ماه جنوری سال 2009 م گفت که لکتهانی یک محبوس گوانتانامو حین بازپرسی و استنتاج توسط امریکائیان مورد آزار و شکنجه قرار داده شده است. کرافورد به اسناد و دستاویزهای تحقیقاتی به شمول نگهداری اوبه شکل جداگانه و مجرد دور از دیگران، بی خوابی دادن، به زور و شکنجه برهنه ساختن، ایستاد نمودن در هوای سرد

ویدرقتاری وسلوک غیر انسانی و نامشروع جنسی اشاره کرد. الکتهانی چندین بار در بیمارستان تحت مداوا و معالجه قرار گرفته است وکلای مدافع وی چندین بار در مورد تکالیفیکه از اثر آزار و شکنجه برای اودست داده است با مقامات گوانتانامو صحبت و مباحثات داشته است. کراو فورد حین مصاحبه اش وضاحت داد که او قبلاً تمام اتهامات وارده بر الکتهانی را آنکه از طرف کومیسسیون نظامی هنگام آزار و شکنجه دادن بر او بسته شده بود رد کرده است. وکلای مدافع الکتهانی در سی سی آر یاد آور شده اند که وی به کشورش عربستان سعودی و مشخصاً به حکومت سعودی برگرداننده شود تا با سائر محبوسان سابقه در پروگرام های جدی نوتوانی و بهبود یافتن قرار داده شود.

ممالک اروپائی رضایت شان را برای قبول نمودن محبوسان گوانتانامو به اساس ضرورت شان جهت حفاظت و حمایت شان نشان داده است

فرانسه با کشور های پرتگال، جرمنی، فنلند، سویسز رلند، ایرلند و سویدن متحد شده و به تاریخ چهارده جنوری سال 2009 م به حیث کشور ها به طور رسمی اعلام داشتند که آنها محافظت و مورد توجه قرار دادن محبوسان اسبق گوانتانامو را به حیث یک قسمت از کار بستن آن زندان تلقی نموده و وظیفه انسانی خویش دانسته و این جریان را با سائر کشور های اتحادیه اروپا در میان میگذارند.

در حدود شصت تن از محبوسان موجود در گوانتانامو در حال حاضر در حبس و توقیف به سر می برند که نمیتوانند به شکل مشروع و قانونی به کشورهای مناطق حوزه شان برگردانده شوند، زیرا در آنجا ها با خطر آزار و شکنجه روبرو خواهند شد. آنها از کشور های الجیریا، چین، لیبیا، روسیه، سوریه، تاجکستان، تونس و ازبکستان میباشند. و سائر آنها اصلاً کدام کشور مشخصی ندارند که به آنجا برگردانده شوند.

بنابر این کشور البانیا یگانه کشوری است که مهاجرین گوانتانامو را قبول نموده است. طوریکه در خلال سال 2006 م به تعداد هشت تن از محبوسان گوانتانامو را قبول نموده بودند. در اکتوبر سال 2008 م یک تن قاضی محکمه فدرالی حکم و قرار رهائی هفده تن محبوسان نژاد ایغراز مسلمانان اقلیت چینائی را در ایالات متحده امریکا صادر نموده بود. دولت ایالات متحده امریکا حکم قاضی مذکور رد و دفع نموده نه تنها آن هفده نفر را قبول نکردند، بلکه خاطر نشان ساختند که دولت ایالات متحده امریکا نمی تواند که کشور سومی امن را غرض پذیرش آنها دریابد که این اشخاص در آنجا با خطر آزار و شکنجه روبرو نباشند.

فامیل های محبوسان گوانتانامو در مورد وفات (مردن) محبوسان شان اقامه دعوی نموده و خواستار مرافعه شده اند.

به تاریخ هفتم ماه جنوری سال 2009 م والدین دو تن از محبوسان آنها تیکه در گوانتانامو وفات نموده اند عبارت اند از یاسر الظهرانی و سلاح علی عبدالله احمد السلامی بر علیه آقای دونالد رمز فیلد وزیر سابق دفاع ایالات متحده امریکا و بیست و سه تن از کارمندان مسئول و سائر پرسونل نظامی گوانتانامو اقامه دعوی نموده ضمن ترتیب دوسیه های مرافعه طلبی شان از اینکه ذوات مذکور به شکل غیر قانونی در حبس و توقیف، آزار و شکنجه اتهام و سلوک غیر انسانی و حتی بی حرمتی به اجساد فوت شده شان نموده اند، شکایت جدی شان را درج نموده اند.

الظهرانی از کشور عربستان سعودی که هنگام بازداشت فقط هفده سال عمر داشت، و السلامی از کشور یمن آنکه طبق راپور واصله جسد فوت شده وی را از سلول زندان گوانتانامو به تاریخ دهم ماه جون 2006 م دریافته و بدست آورده اند. هر دو محبوس مذکور الی تاریخ وفات شان بدون موجودیت کدام دلیل و اتهام برای مدت زمان بیش از چهار سال در آنجا تحت آزار و شکنجه محبوس باقی مانده بودند.

فامیل های محبوسان مذکور در جستجو مسؤل دانستن پاسخ بی عاطفه و سنگ دلانه دولت امریکا به ارتباط فوت ایشان میباشد. مسؤلان دولتی امریکا در مورد فوت بچه های شان آنها را کدام خبر و اطلاعی نداده اند. در حالیکه قوانین اسلامی بیانگر آن است که می باید اجساد اشخاص فوت شده کم از کم در طول بیست و چهار ساعت بعد از وفات شان به خاک سپرده شوند. ولی باوجود آنکه آنها اجساد فوت شده ایشان را برای بیش از یک هفته باقی گذاشته

بودند و به کشورهای شان برنه گردانده بودند. که در طی این مدت بعضی اعضای وجود ایشان را برداشته و نشانه های ضرب و زدن و زخم های وارده بر آنها نمایان بود. همچنان مراسم تکفین و تجهیز آنها بدون آنکه به اعضای فامیل ایشان اطلاع و خبری داده و رضایت ایشان حاصل شود انجام داده شد. همچنان مامورین دولت سخنان و نظریات طعنه آمیز و مسخره ئی را در مورد کسانی که مسئله وفات محبوسان مذکور را دنبال می کنند ساخته و پرداخته اند به شمول اینکه عدم رجعت دادن اجساد دوستان شان را به حیث « یک مثال خوب برای آنها که توجه شانرا جلب نمایند » یاد کرده اند.

اعتصاب غذائی در گوانتانامو ادامه دارد

وکلائی مدافع راپور داده اند که در حال حاضر بیش از هفتاد نفر در گوانتانامو به معرض اعتصاب غذائی قرار دارند. محبوسان در برابر ادامه حبس و توقیف شان بدون اتهام و همچنان شرایط زندان بودن نامحدود به ستوه آمده اند. در کمپ های نمبر پنج و شش محبوسان به شکل مجرد و تنها دور از دیگران در حبس نامحدود نگهداری میشوند. محبوسان اعتصاب کننده گان غذائی اکثراً به زور و فشار توسط نظامیان با استفاده از ماشین الات و معیارها تغذی گردیده که به صورت عموم این روش توهین آمیز و غیر انسانی صریحاً تقیح گردیده است.

شش تن از محبوسان به شمول حاجی بسم الله از گوانتانامو منتقل گردیدند

به تاریخ هفدهم ماه جنوری سال 2009 م شش تن از محبوسان از گوانتانامو منتقل گردیدند که چهار تن آنها به عراق یک تن آنها به الجیریا و یک تن دیگر آنها به کشور افغانستان منتقل شدند.

محمد الغرانی در اجلاس محکمه برنده شد. حکم و قرار رهائی و آزادی اش صادر گردید

به تاریخ سیزدهم ماه جوری سال 2009 م محمد الغرانی یک تن محبوسان جوان از کشور کانادا که در گوانتانامو محبوس نگهداشته شده بود، حکم رهائی اش را حاصل کرد. آنکه حکم مذکور در یک محکمه فدرالی توسط یکتن قاضی محکمه مذکور در مورد او صادر شد. الغرانی هنگام بازداشت چهارده ساله بود در پاکستان توسط ایجننت های اطلاعاتی پاکستان بازداشت و متعاقباً به زندان گوانتانامو فرستاده شده و بدون کدام جرم در زندان گوانتانامو از سال 2002 م به اینسو در حبس و بازداشت قرار داشت. دوسیه نامبرده با کیس های بیست و هفت تن محبوسان دیگر یکجا در محکمه مورد غورو بررسی قرار داده شد که سرانجام بیست و چهارتن آنها حکم رهائی شانرا حاصل نمودند.